

Тъй и мажътъ.—Ако спечели любовта на жената и ако отпосле добре ѝ командува, непременно е благополучен, той и сичкото му семейство!

За туй мажътъ дължен ествува—акто добрият Генералинъ, —да предвожда жената със добри примери т. е. със любовь, както Сынъ Божий предвожда църквата; а особенна дължност има мажътъ да дозволи на жената свободен въздухъ.—

Нетребва мажътъ да отстранява жената отъ обиждателето, но требва да ѝ въспитава тъй, щото и тя да може да държи кормилото на домашното устройство, когато мажътъ си умори или на онзи свѣтъ пресели,—за да може и жената да управлява колосътъ на нашето народно образование!

Дълженъ е още мажътъ да упознава жената със нуждите за народниятъ напредъкъ, за да може и жената, споредъ тези нужди, да даде потребната отхрана на българското дѣтице, което после настъ, е позвано да биде—споредъ нашиятъ примеръ—добъръ гражданинъ т. е. вѣренъ на царътъ и на народътъ си.

Може да си намери некой мажъ, който да мисли че това е работа само за учениятъ.—

Но въ това отношение ся неизискува учение, но една пристраст любовь и откровенность къмъ жената. За доказателство на това, нека мажътъ земе примеръ отъ скитникътъ циганинъ.

Секи зиде че жената и циганинътъ съучаствува въ сичките нѣгови дѣла.—Циганката е нараздѣлена другарка на мажътъ си.—За циганката е отворенъ тевтерътъ на циганинътъ, и по този начинъ циганката узнае и най-скритите мисли на циганинътъ— мажътъ си.

Слѣдователно не е за чудо да виждамъ, че циганката съ особенна прилѣпчивостъ на жената, обича циганинътъ си, и че му е помогала със умѣстни совѣты, които произхождатъ отъ вроденото всеобщо остроумие на жената.—

Защо прочее образованіятъ и мажъ, или мажътъ въобще, ся неводи по примерътъ на полуdiviятъ циганинъ?—Защо не повѣрява, жребието си на жената, която го люби и която въсеки случай, въ очите го гледа за да узнае нуждите му и да